

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204882
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418204882.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. K., L. XX, t. č. O. K., B. XX, 2. U. U., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. K., E. 7, proti žalovanej: U. L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. K., L. XX, zast. Advokátskou kanceláriou Mgr. Jozef Vida, s. r. o., Nové Zámky, Turecká 36, IČO: 47 258 250, o vydanie kľúčov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 9. marca 2022 č. k. 13C/63/2018-217 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi v 1. rade sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalobkyni v 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcom v 1. a 2. rade kľúče od vchodovej brány a dverí rodinného domu nachádzajúceho sa v O. K. na L. XX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX pre kat. úz. O. K. ako rodinný dom súp. č. XXX nachádzajúci sa na parc. č. 2037 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 136, § 137, § 139 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa pripojených dokladov a správ a zistil nasledovný skutkový právny stav:

Z LV č. 7236 pre k. ú. O. K. súd zistil, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi parc. č. 2037 a 2038 a rodinného domu č. súp. XXX nachádzajúceho sa na parcele č. 2037, a to každý z nich v podiele 1/8 k celku a podiel v rozsahu 5/8 k celku vlastní ich už nebohá matka U. V.. Žalobca v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že sa dožaduje kľúčov od L. XX, kde od roku 2016 nebýva, lebo žalovaná ho odtiaľ vykázala a nepustí ho tam, napriek tomu, že tam má všetky veci, auto, motorky, všetko ostatné, pričom podielovými spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti sú oni všetci traja, každý z nich má jednu osminu, pretože dedičské konanie po matke dosiaľ nebolo skončené a že by tam chcel bývať, tak ako predtým. Dodal, že momentálne býva na B. XX, ide o nehnuteľnosť patriacu jeho sestre, dve malé zničené izby, ktoré nie sú vhodné na bývanie, ale nemal kde ísť. Žalobkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že vlastní 1/8 nehnuteľnosti a kľúče od nej nemá, žalovaná ju tam nepustí už nikdy od roku 2015 alebo

2016. Uviedla, že tam má záhradu a osobné veci, šaty a nemôže tam ísť. Dodala, že už od roku 1990 býva na E. ulici, môže potvrdiť, že v nehnuteľnosti na B. nie je elektrina, plyn ani voda.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že do rodinného domu, o ktorý ide, sa dostala konečne po 20 rokoch, pričom žalobcovia obaja dostali byty od ich rodičov a tento dom si vyslúžila ona, mala dohodu, že s rodičmi bude bývať. Uviedla, že všetci traja majú podiel 1/8, pretože časť nehnuteľnosti po matke nebola prededená, žalobcov tam nepúšťa, pretože žalobca bol násilný voči nej aj rodičom a tiež sa ju pokúšal z domu dostať, pokúšal sa ju aj usmrtiť, čo hlásila na políciu, bol vydaný trestný rozkaz, ale on s tým nesúhlasil, podal odpor, a preto právoplatne odsúdený nebol. Uviedla, že už 14 rokov sa žalobca v 1. rade lieči na psychiatrii, kľúče od domu im nevydá, lebo sa bojí. Dodala, že čo sa týka žaloby o určenie nakladania s predmetom podielového spoluvlastníctva, túto nepodávali, ale mieni ju podať.

Z uznesenia OS Nové Zámky 9C/212/2016 zo dňa 13. 07. 2017 v spojení s rozhodnutím KS v Nitre 25Co/334/2017-296 zo dňa 27. 09. 2017 súd zistil, že návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vstupovať do nehnuteľnosti, ktorá je aj predmetom tohto konania a to z dôvodu, že navrhovateľka neodkladného opatrenia nepreukázala svoje tvrdenia a neosvedčila potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, zamietol.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 13C/115/2006-174 zo dňa 04. 05. 2009 súd zistil, že ním bol žalobca v 1. rade zaviazaný k vydaniu kľúčov od totožnej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, pričom išlo o skutkovo i právne obdobnú rei vindikačnú žalobu (strany sporu však vtedy vystupovali na opačných stranách konania), pričom súd obdobne ako v tomto rozsudku konštatoval rovnaký nárok všetkých podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 9C/212/2016-530 zo dňa 21. 10. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 6Co/64/2020 zo dňa 24. 02. 2021 súd zistil, že ním bol právoplatne zamietnutý návrh žalobkyne (v tomto konaní žalovanej) podľa § 146 OZ o vykázanie žalovaného (v tomto konaní žalobcu v 1. rade) z obydľia (nehnuteľnosti totožnej ako tá, ktorá je predmetom tohto konania), a to z dôvodu, že problematiku sporov medzi stranami nie je možné riešiť podľa § 146 OZ, pretože to sa týka iba manželov, nie podielových spoluvlastníkov (tých sa týka § 139 a nasl. OZ).

Z uznesenia Krajského súdu v Nitre 6Co/4/2021-787 zo dňa 18. 01. 2021 prvoinštančný súd zistil, že ním bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Nové Zámky 9C/212/2016-711 zo dňa 30. 07. 2020 a odvolací súd návrh navrhovateľky (v tomto konaní žalovanej) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému (v tomto konaní žalobcu v 1. rade) nariadené, aby sa nepribližoval k navrhovateľke a aby nevstupoval do nehnuteľností tam označených (totožných s tými, ktoré sú predmetom tohto konania) zamietol. Dôvodom opätovne bolo, že navrhovateľka neodkladného opatrenia nepreukázala svoje tvrdenia a neosvedčila potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu.

1.3. Žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní preukázali, že tak ako žalovaná, aj oni sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, a to v rovnakom pomere k celku ako ona (1/8-ina). Zároveň poukázal na to, že vlastnícke právo je chránené Ústavou SR a uviedol, že ostatní podieloví spoluvlastníci (žalobcovia) nemôžu byť vystavení svojvôli žalovanej, ktorá sama rozhodla, že žalobcov v 1. a 2. rade bez ďalšieho vylúči z užívania nehnuteľností, ktorých sú všetci podielovými spoluvlastníkmi v rovnakom rozsahu. V prospech konania žalovanej nehovorí riadne z vyššie uvedených rozhodnutí súdov, naopak, je žaloba o vylúčenie žalobcu v 1. rade z užívania bola právoplatne zamietnutá tak, ako aj jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd preto konštatuje, že žalovaná nemá žiaden právny titul k tomu, aby bránila žalobcom v užívaní predmetných nehnuteľností, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve všetkých troch v rovnakom pomere a nič ju neoprávňuje k tomu, aby predmetnú nehnuteľnosť užívala výlučne sama.

1.4. Návrhy, ktoré žalovaná v konaní prednášala v smere preukazovania násilného správania žalobcu v 1. rade voči nej, resp. v tom smere, že žalobcovia majú zabezpečená inú možnosť bývania ako v predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej ona býva, a že pokiaľ im kľúče vydá, vyostří to len situáciu medzi nimi, nie je pre dokazovanie v tejto vlastníckej veci relevantné, nemôže mať vplyv na právo žalobcov predmetné nehnuteľnosti užívať, preto súd navrhované dôkazy žalovanou (výsluchy svedkov a iné) nevyhovel.

1.5. Keďže medzi spoluvlastníkmi nedošlo k dohode o nakladaní a užívaní predmetných nehnuteľností (a takúto dohodu ani vzhľadom na narušené vzťahy nemožno očakávať) a ani jeden z podielových spoluvlastníkov nepodal na súde žalobu podľa § 139 ods. 2 OZ, aby súd rozhodol o užívaní nehnuteľností, je potrebné konštatovať, že všetci podieloví spoluvlastníci majú rovnaký nárok na užívanie predmetných nehnuteľností.

1.6. Preto, pokiaľ žalovaná žalobcom v 1. a 2. rade v ich užívaní bráni, porušuje ich zákon, čo bolo nesporne v tomto konaní preukázané, keď ich odmieta do nehnuteľnosti vpustiť a odmieta im vydať od nej kľúče, súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcom v 1. a 2. rade kľúče od vchodovej brány domu a dverí rodinného domu vydala. Súd preto podľa II. oddielu 2. hlavy Ústavy SR a podľa § 124 OZ a § 126 OZ poskytol žalobcom súdnu ochranu.

1.7. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej o existencii jej dohody s rodičmi, že žalobcovia obaja dostali byty od rodičov a tento dom si ona vyslúžila a mala dohodu, že s rodičmi bude bývať, jednak nebola nijako preukázaná, keď žalovaná v tomto smere žiadne dôkazy ani nenavrholala a ide len o jej tvrdenie, a jednak ani v takom prípade by to nič nemenilo na spoluvlastníckych vzťahoch strán sporu v predmetnej nehnuteľnosti a na práve žalobcov užívať pri rovnakom spoluvlastníckom podiele predmetné nehnuteľnosti v rovnakom rozsahu ako žalovaná.

1.8. Podľa názoru súdu je v prípade takto vzájomne narušených vzťahov medzi podielovými spoluvlastníkmi nevyhnutné podanie žaloby podľa § 139 ods. 2 OZ (zo strany hociktorého podielového spoluvlastníka) alebo podanie žaloby na zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva (to však až v čase, kedy bude ukončené dedičské konanie po väčšinovej podielovej spoluvlastníčke), pretože iba to môže vlastnícke vzťahy medzi stranami sporu vyriešiť (alebo upraviť) s konečnou platnosťou a predísť tak opakujúcim sa a dlho trvajúcim problémom medzi nimi a to najmä, ak strany sporu boli súdmi opakovane poučené o možnosti podania žaloby podľa § 139 OZ.

1.9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcom v 1. a 2. rade v konaní plne úspešným priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške ich nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny a zamietnutia žaloby, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedla, že svoje odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

2.1. Namietala, že žalobca v 1. rade opiera svoj nárok o tú skutočnosť, že býva na ulici B. v rodinnom dome, ktorý podľa jeho tvrdenia patrí jeho sestre. Z LV č. XXXX kat. úz. O. K. vyplýva, že rodinný dom so súp. č. XXXX je v podielovom spoluvlastníctve oboch žalobcov. Podľa jej názoru chcel súd uviesť do omylu a účelovo tvrdiť, že nemá zabezpečené bývanie vo vlastnom dome. Rovnako nie je pravdivé jeho tvrdenie, že by v uvedenom rodinnom dome na B. ulici nebola zavedená električka a voda. V predmetnom dome má zabezpečené aj kúrenie kachľami. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že nikdy nemal dočinenia so psychiatriou, pretože pravdou je to, že žalobca v 1. rade bol dlhodobo 13 rokov sledovaný v psychiatrickej ambulancii. Svoj problém vždy riešil násilím, nijakým spôsobom sa nesnažil zabezpečiť svoje potreby a aj v súčasnej dobe žije v rodinnom dome, ktorý kupoval ich otec.

2.2. Súd pri rozhodovaní vôbec nebral ohľad na tú skutočnosť, ktorú tvrdila, ale aj preukázala listinnými dôkazmi, že žalobca v 1. rade je psychopat s nekontrolovateľnými záchvatmi krutosti a v minulosti jej život pred ním zachraňovali jej rodičia. Tieto skutočnosti boli preukázané doloženým CD nosičom so zvukovou nahrávkou, ktorý dôkaz však súd nevykonal. Napokon uviedla, že žalobca v 1. rade bol v minulosti podozrivý zo spáchania trestného činu vraždy svojej priateľky, avšak tento trestný čin dodnes nebol riadne vyšetrený.

2.3. Je presvedčená, že ochrana jej života a zdravia musí mať prednosť pred uloženou povinnosťou vydať kľúče žalobcom, ktorý majú svoje bývanie zabezpečené a tieto kľúče vôbec nepotrebujú. Žalobkyňa v 2. rade nadfíža žalobcovi v 1. rade, a keby aj kľúče vydala, táto by ich určite poskytla žalobcovi v 1. rade.

2.4. Poukazovala na trestný rozkaz a následne oslobodzujúci rozsudok, ktorý bol KS v Nitre v konaní 1To/107/2005 zrušený. Rovnako poukazuje na neodkladné opatrenia, ktoré konania ešte neboli ukončené, nakoľko vo veci podala dovolanie. Predmetné veci sa týkali práve vykázania žalobcu v 1. rade z užívania spoločnej nehnuteľnosti. Namietala, že nie je pravdou ani to, že účastníci konania boli vlastníckymi nehnuteľnosťami po 1/3-ine k celku, nakoľko nebohá matka účastníkov je stále vedená ako

spoluvlastníčka, pričom dedičské konanie po nej stále nebolo ukončené. Poznamenala, že v konaní 13C/115/2006 jej síce žalobca v 1. rade kľúče od domovej nehnuteľnosti vydal, ale násilím jej naďalej bránil vstup do domu, zámky znovu vymenil a do domu sa dostal až po jeho vykázaní z domu v roku 2016. Akonáhle boli Krajským súdom v Nitre zrušené neodkladné opatrenia, žalobca v 1. rade ju začal terorizovať, vyhrážal sa jej a napadol ju slzotvorným plynom v blízkosti vchodovej brány, pričom sa jej aj slovné vyhrážal. Zo všetkých dôvodov navrhuje, aby Krajský súd v Nitre zmenil rozsudok a žalobu zamietol.

Pre úplnosť poukázala na to, že dňa 20. 03. 2022 podala na OS Nové Zámky žalobu o vylúčenie žalobcov v 1. a 2. rade z užívania predmetnej nehnuteľnosti podľa § 139 OZ, ktoré konanie sa vedie pod č. 10C/30/2022.

3. K podanému odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca v 1. rade, ktorý uviedol, že v domovej nehnuteľnosti od roku 2016 nebýva, lebo ho žalovaná vykázať, nepustí ho tam, napriek tomu, že tam má všetky svoje veci, auto, motorky a všetko ostatné. Dňom 19. 12. 2016 bol vykázaný z nehnuteľnosti, od tej doby k nej nemá prístup a toto vykázanie neporušil. Poukázal na tú skutočnosť, že OS Nové Zámky na základe právneho názoru odvolacieho súdu rozhodol zamietnutím neodkladného opatrenia v jeho prospech a rozhodnutie súdu - uznesenie sp. zn. 9C/212/2016-258 zo dňa 13. 07. 2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 11. 2017 a vykonateľnosť 16. 11. 2017, no nebolo mu umožnené získať od súdu vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti hneď po tomto dátume, až dňa 28. 02. 2020, čo je značný časový odstup.

3.1. Dodal, že spoločne so žalobkyňou v 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, každý v podiele 1-ica k celku, zapísaných na LV č. XXXX, kde sa nachádza aj dom súp. č. XXXX na ul. B. XX v O. K.. V tejto spomínanej schátratej nehnuteľnosti sa zdržuje, pretože inú možnosť nemá, ale v nehnuteľnosti nie je zavedená električka, voda ani plyn. Domová nehnuteľnosť je v značne schátralom stave a vyžaduje si úplnú rekonštrukciu, na ktorú je potrebné vynaložiť finančné prostriedky, ktorými nedisponuje. Preto nie je pravdou, že má zabezpečené bývanie v rodinnom dome. V konaní nebolo preukázané, že by v minulosti mal za cieľ násilne sa dostať do domu alebo žalovanú usmrtiť. Žiadne z týchto tvrdení žalovanej sa nepotvrdilo.

3.2. Pokiaľ žalovaná v závere odvolania poukázala na to, že na OS Nové Zámky podala žalobu o vylúčenie žalobcov v 1. a 2. rade z užívania nehnuteľností, opätovne sa preukázalo, že žalovaná využila časové rozpätie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu a „poistila“ si svoje bývanie bez ďalších osôb (žalobcov). Pokiaľ žalovaná v odvolaní žiadala vylúčiť z konania senát JUDr. Podhorcovej (JUDr. Polyákovej a JUDr. Doležajovej), je to z dôvodu, že senát rozhodoval vo veci neodkladných opatrení, tento sa dopodrobna zaoberal vecou, komplexne ju vyhodnotil, dôkazy a tvrdenia vysvetlil a zároveň poukázal na konkrétne chyby v rozhodnutí prvostupňového súdu. Záverom svojho vyjadrenia navrhol, aby odvolanie žalovanej bolo zamietnuté (zrejme sa domáhal potvrdenia rozhodnutia súdu prvej inštancie).

4. Ďalšie vyjadrenia v konaní stranami sporu už podané neboli.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) spĺňajúce náležitosti v zmysle § 365 a nasl. CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti uvedenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdiť.

6. Predmetom konania je nárok žalobcov v 1. a 2. rade na uloženie povinnosti žalovanej vydať im kľúče od vchodovej brány a dverí rodinného domu nachádzajúceho sa v O. K. na L. ulici č. XX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX pre kat. úz. O. K. ako rodinný dom súp. č. XXX nachádzajúci sa na parc. č. 2037 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V konaní nebolo sporné, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi parc. č. 2037 a 2038 a rodinného domu so súp. č. XXX nachádzajúceho sa na parc. č. 2037, a to u každého z nich v podiele 1/8 k celku, pričom podiel v rozsahu 5/8-ín vlastnila nebohá matka strán sporu U. V., po ktorej dedičské konanie nebolo doposiaľ ukončené. Predmetnú nehnuteľnosť užíva výlučne žalovaná, ktorá žalobcom v 1. a 2. rade znemožňuje užívanie nehnuteľnosti a odmieta im vydať kľúče

od domovej nehnuteľnosti. Až do rozhodnutia súdu prvej inštancie nebola podaná žaloba v zmysle § 139 ods. 2 OZ o spôsobe užívania týchto nehnuteľností. Súd skonštatoval, že žalovaná nemá žiaden právny titul k tomu, aby bránila žalobcom v užívaní predmetných nehnuteľností, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve všetkých strán v spore a zároveň žalovaná nie je ani väčšinová spoluvlastníčka, ktorá by ju oprávňovala k tomu, aby predmetnú nehnuteľnosť užívala výlučne sama. Súd preto v zmysle II oddielu 2. hlavy Ústavy SR a podľa § 124 a § 126 OZ poskytol žalobcom súdnu ochranu a podanej žalobe vyhovel. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktoré odvolanie je predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

7. Podľa § 387 odsek 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj žalovanou namietaných skutočností v podanom odvolaní, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, skutkovo správne, ako aj právne správne odôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle ust. § 220 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu v prejednávanej veci, zhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a aplikoval správne právne predpisy na prejednaný prípad. Svoje prijaté závery aj primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu a podstaty. Samotný fakt, že žalovaná s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie sa nestotožnila, ešte neznamená, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú kladené v ust. § 220 CSP. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

9. Vzhľadom na skonštatovanie vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia a stotožnenia sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku súdom prvej inštancie, odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09, ako aj rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005 pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/05, IV. ÚS 372/08) a tým je postačujúce odkázať cez ust. § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku prvoinštančného súdu.

10. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

11. Podľa § 126 odsek 1 OZ, vlastník veci má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

12. Podľa § 136 odsek 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

12.1. Podľa § 136 odsek 2 OZ, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové.

13. Podľa § 137 odsek 1 OZ, podiel vyjadruje mierou, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

14. Podľa § 139 odsek 1 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

14.1. Podľa § 139 odsek 2 OZ o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

14.2. Podielové spoluvlastníci chápe zákon ako spoluvlastníctvo ideálne, pretože výška spoluvlastníckeho podielu jednotlivého spoluvlastníka nezodpovedá konkrétnej časti spoločnej veci. Podielové spoluvlastníctvo je charakterizované spoluvlastníckym podielom, ktorý určuje mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach zo spoluvlastníctva, avšak vzhľadom k veci ako k celku sa spoluvlastníci považujú za jedinú osobu a nakladajú s vecou ako jedna osoba.

14.3. Inak povedané, podstatou podielového spoluvlastníctva sú podiely, ktoré viažu spoluvlastníkov k spoločnej veci a ktoré ich súčasne oprávňuje na výkon vlastníckych práv uvedených v § 123 OZ. Z toho vyplýva, že každý zo spoluvlastníkov je z hľadiska zákona samostatným právnym subjektom a má tie isté oprávnenia ako jediný vlastník, s tým rozdielom, že tieto oprávnenia sú súčasne obmedzené oprávneniami ostatných spoluvlastníkov.

14.4. Mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníckeho vzťahu vyjadruje spoluvlastnícky podiel, ktorý však nevyjadruje reálnu časť predmetu vlastníctva. Pri podielovom spoluvlastníctve prislúchajú spoluvlastníkom iba ideálne podiely.

15. Ustanovenie § 139 odsek 2 OZ upravuje rozhodovanie podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou. Toto ustanovenie sa týka tak existujúceho podielového spoluvlastníctva, ako aj prípadov, keď po úmrtí vlastníka veci (porúčiteľa) zdedená vec sa stáva spoluvlastníctvom dedičov. Pojem „hospodárenie so spoločnou vecou“ v sebe zahŕňa všetky úkony, ktoré sa týkajú ekonomickej stránky celej spoločnej veci, na vykonávanie ktorej nie je potrebný súhlas všetkých spoluvlastníkov (v tom prípade rozhoduje väčšina spoluvlastníkov). Pod tento pojem nemožno zahrnúť také právne konanie, keď so spoločnou vecou sa nakladá na základe úradného rozhodnutia alebo ide o plnenie povinnosti, ktorá všetkým spoluvlastníkom vyplýva zo zákona.

15.1. Hospodárenie so spoločnou vecou podľa § 139 odsek 2 OZ sa rozumie tiež užívanie nehnuteľnosti. Väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov rozhodujú spoluvlastníci aj o užívaní nehnuteľnosti.

16. V preskúmvanej veci je nesporné, že podielovými spoluvlastníkmi parc. č. 2037 a č. 2038, ako aj rodinného domu so súp. č. XXX zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. O. K. sú žalobcovia v 1., 2. rade a žalovaná, a to každý v podiele 1/8 k celku, pričom podiel v rozsahu 5/8-in patrí ku dňu smrti ich nebohej matke U. V., ktorej dedičské konanie, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, nebolo doposiaľ skončené. Žalobcovia sa domáhali vydania kľúčov od vchodovej brány, ale aj od rodinného domu vyššie uvedenej nehnuteľnosti z dôvodu, že žalovaná od roku 2016 im neumožňuje vstúpiť do nehnuteľnosti. Žalobcovia v konaní tvrdili, že v nehnuteľnosti stále majú svoje osobné veci ako auto, motorku, šaty a nemôžu si po ne ísť. Žalobca v 1. rade v konaní tvrdil, že momentálne býva v nehnuteľnosti na B. ul. č. XX v O. K., avšak ide o nehnuteľnosť, ktorú majú v podielovom spoluvlastníctve so žalobkyňou v 2. rade, pričom ide o nehnuteľnosť v schátralom stave, bez elektriny, vody a plynu. Podľa tvrdenia žalobcu v 1. rade by si nehnuteľnosť vyžadovala totálnu rekonštrukciu, na ktorú nedisponuje dostatkom finančných prostriedkov. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ale ani v čase rozhodovania o podanom odvolaní nepreukázala žiaden právny titul k tomu, aby bránila žalobcom v užívaní nehnuteľností, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve všetkých troch spoluvlastníkov, pričom žalovaná nie je ani v pozícii väčšinového spoluvlastníka. Nebolo sporné, že k dohode ohľadne spôsobu užívania daných nehnuteľností nedošlo, a preto bolo dôvodné poskytnúť žalobcom ochranu ich vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

16.1. Žalovaná sa v podanom odvolaní bránila, že žalobca v 1. rade nepravdivo tvrdil, že nehnuteľnosť na B. XX v O. K. je vo vlastníctve jeho sestry, a teda účelovo tvrdil, že nemá zabezpečené bývanie. Odvolací súd považuje túto jej námietku za nedôvodnú. V priebehu konania bolo preukázané, že nehnuteľnosť, v ktorej žalobca v 1. rade býva, je v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, ku ktorej nehnuteľnosti žalobca v 1. rade má rovnako len určitý podiel ako k nehnuteľnosti, ktorá je v spoluvlastníctve strán sporu a o vydanie kľúčov sa žalobcovia domáhajú. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že žalobca má vyriešené bývanie vo vlastnom dome, táto skutočnosť bola popretá samotnými žalobcami, ktorí potvrdili, že sa jedná o nehnuteľnosť v schátralom stave, ktorá je bez napojenia plynu, elektriky, vody a ktorá si vyžaduje značnú rekonštrukciu. Tvrdenie žalovanej, že uvedené tvrdenia žalobcov nie sú pravdivé, v konaní nepreukázala.

16.2. Ani ďalšia odvolacia námietka žalovanej, že žalobca v 1. rade je sledovaný v psychiatrickej ambulancii a mal sa pokúsiť o usmrtenie jej osoby, v konaní preukázaná nebola. Rovnako nemá vplyv na posúdenie danej veci tvrdenie žalovanej, že o rodinný dom na L. ul. v O. K. sa zaslúžila práve ona a žalobcovia sa na získaní tohto domu nijakým spôsobom nepodielali, nemá vplyv na posúdenie danej veci, a tieto jej tvrdenia ani neboli v konaní preukázané.

16.3 Nie je možné stotožniť sa s námietkou žalovanej, že súd prvej inštancie nebral zreteľ na jej tvrdenia, že žalobca v 1. rade je psychopat s nekontrolovateľnými záchvatmi krutosti. Súd prvej inštancie v bode 31. svojho rozsudku poukázal práve na to, že v prípade narušených vzťahov medzi podielovými spoluvlastníkmi je nevyhnutné podanie žaloby v zmysle § 139 ods. 2 OZ alebo žaloby na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Iba takýmto spôsobom je možné spoluvlastnícke vzťahy vyriešiť do budúcnosti s konečnou platnosťou a predísť tak opakujúcim sa vzťahovým problémom medzi stranami sporu. Tvrdenie žalovanej, že žalobca v 1. rade bol v minulosti podozrivý zo spáchania trestného činu vraždy svojej priateľky, v konaní rovnako nebola preukázaná a žalovaná na preukázanie takéhoto tvrdenia neoznačila žiadne dôkazy. Žalovaná v podanom odvolaní poukazovala na konania, v ktorých sa rozhodovalo o vydaní neodkladných opatrení. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uznesením OS Nové Zámky 9C/212/2016 zo dňa 13. 07. 2017 v spojení s rozhodnutím KS v Nitre pod č. k. 25Co/334/2017-296 zo dňa 27. 09. 2017 bol návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vstupovať žalobcovi v 1. rade do nehnuteľnosti a ktorá je predmetom tohto konania, bol návrh zamietnutý pre nepreukázanie tvrdení a neosvedčenie potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Z ďalšieho rozsudku OS Nové Zámky 9C/212/2016-530 zo dňa 21. 10. 2019 v spojení s rozsudkom KS v Nitre 6Co/64/2020 zo dňa 24. 02. 2021 bolo rozhodnuté, že návrh žalobkyne (v tomto konaní žalovanej) podľa § 146 OZ o vykázanie žalovaného (v tomto konaní žalobcu v 1. rade) z obydľia (nehnuteľnosti, ktorá je predmetom aj tohto konania) zamietol, a to z dôvodu, že problematiku medzi stranami sporu nebolo možné riešiť podľa § 146 OZ. Napokon, uznesením KS v Nitre 6Co/4/2021-787 zo dňa 18. 01. 2021 bolo rozhodnuté tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala žalovaná, aby sa žalobca v 1. rade nepribližoval k nej a nevstupoval do nehnuteľností (rovnaké, aké sú predmetom tohto konania) zamietol.

17. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovanej, po preskúmaní veci v tomto rozsahu dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a spochybniť jeho správnosť, keď odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vec správne posúdil aj po právnej stránke, preto ho v zmysle § 387 odsek 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17.1. Záverom odvolací súd dodáva, že predmetom konania bolo vydanie kľúčov žalobcom od nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve. Súd v tomto konaní preto neriešil otázku hospodárenia so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 OZ, a teda ani užívanie spoločnej nehnuteľnosti. To bude predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod č. k. 10C/30/2022. Ani podanie žaloby v zmysle § 139 ods. 2 OZ, na ktoré poukazovala žalovaná v podanom odvolaní, nemohlo byť spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď odvolací súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu neexistovala dohoda spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci, ani právoplatné rozhodnutie v zmysle § 139 ods. 2 OZ.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 a § 255 odsek 1 CSP a úspešnému žalobcovi v 1. rade priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobkyňa v 2. rade nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).